

De buurberen zijn boos

Bipolairbeer staat in zijn schuurtje.
Hij is tevreden.
Alles hangt netjes op zijn plaats.
Tijd om naar huis te gaan.
Buiten is het donker.
Het is al erg laat.
Bipolairbeer loopt naar buiten.
Terug naar zijn huisje.

“Wat is het hier een rommel”, denkt hij.
Bipolairbeer is nog lang niet moe.
“Nu ga ik mijn huisje opruimen”
Bipolairbeer steekt kaarsjes aan.
Hij begint meteen op te ruimen.
Hij raapt de kranten op.
Daarna gaat hij afwassen.
De keuken blinkend schoon.
Hij pakt zijn sokken van de vloer.
De sokken zijn vies.
Hij gaat ze wassen.
Intussen poetst hij de badkamer.
Bipolairbeer is erg druk.
Hij blijft maar doorgaan.
De ramen schoon.
De vloer vegen.
Zijn bed opmaken.
Bipolairbeer gaat toch niet slapen.
Hij is nog lang niet moe.

Bipolairbeer ruimt nu zijn kast op.
Hé, wat ziet hij daar?
Zijn oude mooie rode gitaar!
Dat is lang geleden..., denkt hij
Zou ik nog kunnen spelen?
Hij trok aan een snaar.
PLOINK!
Het geluid is heel hard.
“Wauw, hij doet het nog!”
Bipolairbeer is blij.
Hij danst door de kamer.
Vrolijk speelt hij een liedje.
En hij zingt:
“Choco, choco, chocomel... dat lust ik wel!”
Hij zingt en zingt en springt in het rond.

Bipolairbeer maakt heel veel lawaai.
Hij hoort niet dat er op de deur wordt gebonkt.
“Ben je gek geworden?”
Bipolairbeer doet de deur open.
Er staan een paar buurberen.
Ze kijken heel boos.
“Je maakt ons zomaar wakker”.
“Ben je gek geworden of zo?”
“Wie gaat er nu 's morgens vroeg gitaar spelen?”
Bipolairbeer hoort de buurberen wel.
Maar het kon hem niks schelen.
“Ik hoef niet te slapen”, zei hij, “dus ik speel wanneer ik wil.”

De buurberen zijn nog steeds boos.
Maar ook een beetje droevig.
Ze houden veel van hem.
Waarom doet Bipolairbeer zo?
Nooit slapen is niet goed.
Bipolairbeer doet zo vreemd. Zou hij ziek zijn?
“Misschien moet de berendokter komen.”
“Ik ga wel bellen”, zei een buurbeer.
Hij pakt zijn berefoon.
“Hallo berendokter, kunt u komen?
Volgens mij is Bipolairbeer ziek.”
Er kwam wat geluid uit de telefoon.
“Heel fijn, dank u wel”
De buurbeer stopt zijn berefoon weer weg.
“Morgen komt de berendokter langs.”
“Ik heb geen dokter nodig!”, zegt Bipolairbeer.
“Ik voel me juist heel goed. Ik wil nog zo veel doen.”
De buurberen lopen naar huis.
Ze vinden het best een beetje zielig voor hem.